

δημίας και της Βιβλιοθήκης επί των οποίων θα άνηρτάτο ανά μία μεγαλοπρεπής σημαία. Ίνα μή υποβληθῆ εἰς τσιαύτην δαπάνην ὁ Δῆμος λίαν φιλοφρόνως ανέλαβον νὰ εκτελέσωσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν στύλων ὁ κ. Παρασκευαΐδης, ὁ κ. Σπῆλιαν καὶ εἰς τῶν συνεργατῶν μας.

Εἶνε βέβαιον, ὅτι κατὰ τὰς ἐορτὰς δὲν θὰ εὐρίσκειται ἐν Ἀθήναις ὁ «Βασιλεὺς . . . τῆς Πόλεως».

Γιοπαγαίως

Ο ΓΚΙΩΝ

*Μοῦς τάλπιξ ἐστὴν Τήνο
πῶς βουλευτὴς θὰ γίνω ;
Σαστίζω καὶ τὰ χάνω
καὶ τὸν σταυρὸ μου κάνω.*

*Τὸ χέρι τοῦ Τρικουπή
μ' ἐπῆρε ἀπ' ταυτεῖ,
κι' ἐμένα τὸ κουροῦπι
μὲ βράζει βουλευτή.*

*ὦ Παγαγὰ τῆς Τήνου,
σὺ βοηθός μου γίνου,
καὶ βάστα τὸ μυαλό μου,
ἀν θέλης τὸ καλό μου.*

*ὦ Παγαγὰ, τὰ χάνω . . .
ὁ Γκιὼν τὰ τοὺς κερδίση
κι' ὁ Μπούμπουλης ἀπάνω
ἐστὴν πῆτα τὰ πατήση ;*

*Θὰ στρίψῃ τὸ τσερβέλο
τοῦ Τηνηακοῦ τσαγκάρη...
ποζὸς εἶμαι καὶ τί θέλω ;
εἶμαι παππᾶς γὰρ πλάρι ;*

*Τράκες γὰρ μὲ τινάζουν,
γαρίζουν τὰ πουλάρια,
κι' ἡ Τηνηακαῖς φωνάζουν
μὲ τὰ παχετὰ ποδάρια.*

*Σηκώθη δὲ ἡ χώρα,
μπάμ ! μπούμ ! ρουκέταις, τράκες,
κι' ἐπῆραν φόβο τώρα
καὶ ἡ φουφοῦλα βράκες.*

*Οἱ Τηνηακοὶ φρετζάζουν
κι' ἀνθρώποι καὶ γαϊδάροι
ἐστὸν Μπούμπουλη φωνάζουν :
«εἶσαι παππᾶς γὰρ πλάρι ;»*

Σουρπ

ΕΚΛΟΓΟΜΑΝΙΑ

(Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Ἄστερος»).

Ἄκομη δὲν ἀρχίσασα ἀπὸ τὴν ἐκλογή,
ἀκόμη δὲν τελείωσα ἢ καθιμία φέστα,
ἀκόμη δὲν ἐπαύσανε τὰ ζήτω, ἢ κραυγή,
ἀκόμη δὲν ἀκούσαμε τῆς ἐκλογῆς τὰ ρέστα,
ἀκόμη δὲν ἐσώπασε τοῦ καθενὸς τὸ στόμα,
ἀκόμη δὲν θουβάθηκε τοῦ Μπούμπουλη τὸ κόμμα,
καὶ εἶδης μὰς ἐσθασε παρήγορος μεγάλη,
πῶς ἐκλογαῖς θὰ ἔχωμε σὲ ἄλλαις μέραις πάλι,
γιατὶ κι' ὁ Πούμπουρας προχθὲς ἐτίναξε τὰ κῶλα...
Μὰ ἔζησεν ὁ Πούμπουρας καὶ φάγανε... τὴν ψόλα.

Σῆρος.

Τζιτζικας

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΓΚΑΣ

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Παγγκα διατεθὲν ποσὸν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους εἶνε θεβαίως σεβαστόν, ἀλλ' εἰς τόπον ἔνθα αἱ δωρεαὶ τῶν ὁμογε-
νῶν εἶνε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει καὶ οὐχὶ σπανίως εἰς βαθμὸν πολὺ ἀ-
νώτερον, ἠδύνατο νὰ περιέλθῃ ἀπραγμάτητον, ἢ τὸ πολὺ-πολὺ ν' ἀ-
πασχολήσῃ τοὺς κενολόγους συντάκτας τῶν ἐφημερίδων ἐπὶ ὄσο ἢ
τρεις ἡμέρας. Ἡ τοιμηρὰ αὕτη ἰδέα μας ἄς μὴ χαρακτηρισθῆ,
παρακαλοῦμεν ὡς περιφρόνησις πρὸς τὸ ἔν καὶ ἡμῶν ἑκατομμύριον
τοῦ διορητοῦ κ. Παγγκα εἶνε πολὺ σεβαστόν, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν,
καὶ πρῶτοι ἡμεῖς ἀποκαλυπτόμεθα μετ' ἀνεκφράστου εὐλαθείας ἐπὶ
μόνη τῇ θέᾳ του. Ὁ τρόπος τῆς δωρεᾶς, ὁ χαρακτήρ τοῦ διορητοῦ
καὶ ἡ ὀλιγάρκειά του καθιστῶσι τὸ γεγονός μᾶλλον ἀξιοσημείωτον
καὶ συνεπῶς ἀξίον ν' ἀπασχολήσῃ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Ὁ Παγγκας ἐγεννήθη ἐν Κορυμφῇ τῆς Μακεδονίας τὴν 27 Ἰανουα-
ρίου τοῦ 1814, ἐπομένως ἄγει τὸ 75 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Τῷ 1833
ἐγκαταλείψας τὴν πατρίον γῆν μετέβη εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἀναζή-
τησιν τύχης εὐδαιμοντέρας καὶ ἐκεῖ διέμεινεν ἐργαζόμενος ἀκαμά-
τως ἐπὶ 14 ἔτη. Ἐκ τῆς Αἰγύπτου μετέβη εἰς Ρουμανίαν ἔχων ὀ-
λίγα χρήματα καὶ πολὺν ζῆλον πρὸς ἀπόκτησιν πλειοτέρων καὶ διέ-
μεινεν ἐν τῇ ἀνεκμεταλλεύτῃ ὑπὸ ἐμπορικὴν ἔποψιν ἐκείνη χώρα
34 ἔτη ἐμπορευόμενος. Ἐκ Ρουμανίας πρὸ ὀκταετίας ἀφικόμενος ἐγ-
κατέστη ὀριστικῶς ἐνταῦθα, μελετῶν τίνι τρόπῳ δύναται νὰ χρησι-
μοποιήσῃ ἠθνοφελέστερον τὴν διὰ πολλῶν κόπων καὶ πλειοτέρων στε-
ρήσεων ἀποκτηθεῖσαν περιουσίαν του.

Καίτοι ὑπὲρ γῆρας, αἰσθάνεται ἀκμαίως τὰς σωματικὰς καὶ πνευ-
ματικὰς του δυνάμεις, οὐδὲ φαίνεται ἡλικίας μεγαλειτέρας τῶν 60
ἔτων. Ἀναστήματος μᾶλλον βραχείως, κρύπτει ὑπὸ ἐνδύματα, τὰ
ὅποια δὲν θὰ ἐφθόνουν πολλοὶ ἔχοντες τὴν περιουσίαν του, σῶμα ἀρ-
κούντως συμμετρικόν. Ἡ φυσιογνωμία του δὲν δεικνύει θεβαίως τί τὸ
μεγαλεπήβολον. ἀλλ' ὑπὸ τὰς χρυσᾶς διόπτρας του διακρίνει ὁ ἐπι-
σκέπτης ὀφθαλμοὺς ἀρκούντως ζωηρούς... ὅταν ὁ κάτοχός των ἐπι-
τρέπη νὰ φαίνεται ἡ ζωηρότης αὕτη, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔχει τὴν
κεφαλὴν ἐστραμμένην πρὸς τὰ κάτω ὀλίγον φροντίζων διὰ τὰ περίε-
του συμβαίνοντα.

Μεταβιβάσας ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν του εἰς τὸ Ἔθνος ἐζη-
τησε μικρὸν μηνιαῖον χρηματικὸν ποσὸν πρὸς διατροφήν του, καὶ ὡς
τοιούτον ἀνάλογον ὠρίσθησαν δραχμαὶ χίλια κατὰ μῆνα, ἀλλ' ὁ
Παγγκας ἀπέκρουσε τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀρκεσθεὶς εἰς τριακασίας μόνον
δραχμάς. Ἐὰν δώσῃ τις πίστιν εἰς τοὺς ἀναστρεφόμενους αὐτὸν καὶ
τὸ ποσὸν τοῦτο εἶνε ὑπερβολικῶς μέγα διὰ τὴν λιτότητα, μεθ' ἧς
ζῆ, ὥστε οὐδόλωι παράδοξον μετὰ τὸν θάνατόν του νὰ ἔχωμεν νέαν
δωρεάν εἰς τὸ Ἔθνος περιουσίας οὐχὶ καταφρονητέας προελευσῆς ἐκ
τῶν οἰκονομιῶν του.

